



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **N. V. L.**, zastoupený JUDr. Josefem Klofáčem, advokátem se sídlem Sokolská 270, Česká Lípa, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2013, č. j. 1693/1.30/13/14.3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 7. 2013, č. j. 15 A 83/2013 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 1. 7. 2013 u Krajského soudu v Ústí nad Labem napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2013, č. j. 1693/1.30/13/14.3. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatele proti usnesení Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj ze dne 9. 4. 2013, č. j. 9221/7.71/13/14.3, kterým bylo rozhodnuto o neprominutí zmeškání odporu vůči příkazu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 647/7.71/13/14.3, jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., zákona o zaměstnanosti, v platném znění, a byla mu uložena pokuta ve výši 300.000 Kč.

Krajský soud zjistil, že stěžovatel při podání své žaloby obsahující návrh na přiznání odkladného účinku žaloby nezaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za podání žaloby ani poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku.

Usneseními ze dne 8. 7. 2013, č. j. 15 A 83/2013 – 15, a ze dne 8. 7. 2013, č. j. 15 A 83/2013 – 16, jej proto vyzval k zaplacení obou těchto soudních poplatků ve lhůtě 5 dnů. Současně jej poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Dále stěžovatele upozornil na to, že pokud má za to, že splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, může požádat soud, aby mu bylo osvobození od soudních poplatků přiznáno. Výzvy byly zástupci stěžovatele doručeny dne 10. 7. 2013. Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě neuhradil, krajský soud řízení usnesením ze dne 31. 7. 2013, č. j. 15 A 83/2013 – 19, podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastavil.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem podal stěžovatel včasnou kasační stížnost. Namítl, že nedopatřením nebyl schopen zaplatit soudní poplatky, neboť jeho zástupce mu výzvu k zaplacení soudního poplatku zaslal na adresu K. 1018/76, D. místo na adresu K. 1018/76, D., na níž byl stěžovatel hlášen podle výpisu z živnostenského rejstříku. Zásilka byla jako nedoručená zástupci vrácena zpět, ten již věc nezkoumal a řízení bylo následně pro nezaplacení poplatku zastaveno. Stěžovatel soudní poplatek dodatečně uhradil dříve, než nabylo právní moci usnesení o zastavení řízení. Krajský soud měl tudíž toto usnesení na základě § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zrušit. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Spolu s kasační stížností předložil kopii dopisu datovaného dnem 10. 7. 2013, který mu byl dle jeho tvrzení zaslán jeho zástupcem. Zástupce zde stěžovatele informoval o tom, že tohoto dne obdržel výzvu krajského soudu k zaplacení soudních poplatků ve lhůtě 5 dnů od jejího doručení, a vyzval stěžovatele k zaplacení poplatku, nejdéle do dne 15. 7. 2013. Stěžovatel dále předložil kopii obálky, z níž je zřejmé, že mu byla zásilka zaslána na adresu K. 1018/76, D. Na obálce bylo podací razítko pošty s datem 10. 7. 2013, na rubu obálky pak bylo razítko s datem 12. 7. 2013 a sdělením pošty, že zásilka byla vrácena zpět, neboť na uvedené adrese byl neznámý.

Dne 15. 8. 2013 bylo Krajskému soudu v Ústí nad Labem doručeno podání stěžovatele s vylepenými kolkovými známkami v celkové hodnotě 4.000 Kč. Stěžovatel zde žádal, aby bylo usnesení krajského soudu zrušeno, neboť lhůta k podání kasační stížnosti dosud neuplynula.

Nejvyšší správní soud přezkoumal usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud uvádí, že předpokladem zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je nejen to, že poplatek nebyl zaplacen, ale také to, že účastník byl k jeho zaplacení vyzván a byl řádně poučen o následcích nesplnění výzvy. V projednávaném případě vyzval Krajský soud v Ústí nad Labem stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za podání žaloby ve výši stanovené podle § 18 bod 2 písm. a) Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb. Současně jej poučil o následcích nesplnění této výzvy. Usnesení bylo v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. doručováno pouze zástupci stěžovatele. Stěžovatel ve lhůtě stanovené krajským soudem soudní poplatek splatný podáním žaloby nezaplatil. Skutečnost, že k nezaplacení poplatku došlo v důsledku pochybení jeho zástupce, není pro

pokračování

posouzení splnění poplatkové povinnosti stěžovatele a tedy pro nastoupení následků nezaplacení poplatku relevantní. Krajský soud tedy nepochybil, jestliže řízení zastavil.

Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani názoru stěžovatele, že usnesení o zastavení řízení mělo podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušeno na základě dodatečného zaplacení poplatku. Citované ustanovení stanoví, že soud, který usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku vydal, je zruší, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Soudní poplatek ve věcech správního soudnictví lze tedy zaplatit i po marném uplynutí lhůty k jeho zaplacení, avšak dříve, než usnesení o zastavení řízení nabude právní moci, tj. dříve, než je účastník řízení doručeno (§ 55 odst. 5 a § 54 odst. 5 s. ř. s.).

Usnesení o zastavení řízení ze dne 31. 7. 2013, č. j. 15 A 83/2013 – 19, nabylo právní moci v souladu s § 55 odst. 5 a § 54 odst. 5 s. ř. s. dne 6. 8. 2013 doručením do datové schránky zástupce stěžovatele. Tento den byl také posledním dnem pro zaplacení soudního poplatku. Stěžovatel resp. jeho zástupce, však předal podání s vylepenými kolkovými známkami k poštovní přepravě teprve dne 14. 8. 2013, soudu bylo doručeno dne 15. 8. 2013. Nebyl tudíž dán důvod pro zrušení usnesení podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud připomíná, že je zcela nerozhodné, že byl soudní poplatek uhrazen před uplynutím lhůty pro podání kasační stížnosti. Kasační stížnost je podle § 102 s. ř. s. mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti tak nemůže mít na právní moc rozhodnutí krajského soudu žádný vliv.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že kasační stížnost není důvodná, podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji proto zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, žalovaný měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu